

Biblikal na Pagsisisi

———— AT ————

Nagliligtas na Pananampalataya

BIBLIKAL NA PAGSISISI

- Ang pagsisisi ayon sa Bibliya na ipinangaral ni Juan Bautista, ng Panginoong Hesukristo, at ng mga apostol, ay PAGBABAGO NG ISIP TUNGO SA DIYOS AT KASALANAN NA NAGBUNGA NG PAGBABAGO NG BUHAY . ITO AY ISANG ESPIRITU NA PAGBABAGO NG ISIP NA HUMUHAY SA PAGBABAGO NG BUHAY.
- Hindi ito pagbabago ng buhay. Iyon ay isang gawang kaligtasan.
- Ito ay isang radikal, dulot ng Espiritung pagbabago ng isip tungo sa kasalanan at sa Diyos, isang napakalaking pagbabago ng isip na binabago nito ang mga aksyon ng isang tao.
- Pansinin ang sumusunod na buod ng mensahe ni Pablo: “Ngunit ipinahayag muna sa mga taga Damasco, at sa Jerusalem, at sa lahat ng mga hangganan ng Judea, at pagkatapos ay sa mga Gentil, na SILA AY MAGSISISI AT MAGBALIK SA DIYOS, AT GUMAGAWA NG MGA GAWA NA KASAPATAN SA PAGSISISI. ” (Mga Gawa 26:20).
- Ang mensahe ng ebanghelyo na ipinangaral ni Pedro noong araw ng Pentecostes at ni Pablo pagkatapos ng Pentecostes ay nangangailangan ng pagsisisi at tinukoy iyon bilang isang pag-iisip na bumaling sa Diyos mula sa masasamang gawa.
- Ibinuod ni Pablo ang Kanyang mensahe ng ebanghelyo bilang “pagsisisi sa Dios, at pananampalataya sa ating Panginoong Jesus Kristo” (Mga Gawa 20:21).
- Ang ebanghelyo ay nangangailangan na ang makasalanan ay magsisi sa Diyos at manampalataya sa kamatayan, libing, at muling pagkabuhay ni Jesus Kristo.
- Ang pagsisisi sa Bibliya ay isang pagbabago ng isip sa Diyos at kasalanan na nagreresulta sa pagbabago ng buhay. Ang sabihing wala itong kinalaman sa saloobin ng isang tao sa kasalanan ay ang pagtatapon ng Bibliya at labinsiyam na siglo ng pangangaral na naniniwala sa Bibliya.

ANG PAGSISISI AY IPINANGARAL NG MGA MANGANGARAL NG BIBLIYA

Ang pagsisisi ay ipinangaral ni Juan Bautista

“Nang mga araw na iyon ay dumating si Juan Bautista, na nangangaral sa ilang ng Judea, At nagsasabi, Mangagsisi kayo: sapagka't malapit na ang kaharian ng langit. Sapagka't ito ang sinalita ng propeta Isaias, na nagsasabi, Ang tinig ng sumisigaw sa ilang, lhandang ninyo ang daan ng Panginoon, Tuwirin ninyo ang kaniyang mga landas. At ang Juan ding iyon ay may damit na balahibo ng kamelyo, at isang pamigkis na balat sa paligid ng kanyang mga baywang; at ang kaniyang karne ay balang at pulot-pukyutan. Nang magkagayo'y lumabas sa kaniya ang Jerusalem, at ang buong Judea, at ang buong lupain sa palibot ng Jordan, At sila'y binautismuhan niya sa Jordan, na ipinahayag ang kanilang mga kasalanan. Datapuwa't nang makita niyang marami sa mga Fariseo at Saduceo ang nagsisilapit sa kaniyang bautismo, ay sinabi niya sa kanila, Oh lahi ng mga ulupong, sino ang nagbabala sa inyo na tumakas sa galit na darating? Magsilabas nga kayo ng mga bungang karapat-dapat sa pagsisisi: At huwag ninyong isipin na sabihin sa inyong sarili, Si Abraham ang aming ama: sapagka't sinasabi ko sa inyo, na ang Dios ay makapagbibigay ng mga anak kay Abraham sa mga batong ito. At ngayo'y nakalagay na rin ang palakol sa ugat ng mga punong kahoy: kaya't ang bawag't punong kahoy na hindi namumunga ng mabuti ay pinuputol, at inihahagis sa apoy” (Mateo 3:1-10).

Ang pagsisisi ay ipinangaral ni Jesus Kristo

“Mula noon ay nagpasimulang mangaral si Jesus, at magsabi, Mangagsisi kayo: sapagka't malapit na ang kaharian ng langit” (Mateo 4:17).

“Datapuwa't humayo kayo at pag-aralan kung ano ang kahulugan nito, Habag ang ibig ko, at hindi hain: sapagka't naparito ako upang tawagin ang mga matuwid, kundi ang mga makasalanan sa pagsisisi” (Mateo 9:13).

“Nang magkagayo'y pinasimulan niyang sumbatan ang mga bayan kung saan ginawa ang karamihan sa kaniyang mga makapangyarihang gawa, sapagka't hindi sila nagsisi: Sa aba mo, Corazin ! sa aba mo, Betsaida! sapagkat kung ang mga makapangyarihang gawa, na ginawa sa inyo, ay ginawa sa Tiro at Sidon, matagal na sana silang nagsisi na may damit-sako at abo” (Mateo 11:20-21).

“At pagsagot ni Jesus ay sinabi sa kanila, Inaakala ba ninyo na ang mga Galileong ito ay mas makasalanang kaysa lahat ng mga Galileo , sapagka't sila'y nagdusa ng gayong mga bagay? Sinasabi ko sa inyo, Hindi: ngunit, malibang kayo'y magsisi, kayong lahat ay mangamamatay din. O yaong labing-walo, na nabagsakan ng tore sa Siloam, at pinatay sila, inaakala ba ninyo na sila'y mga makasalanang kay sa lahat ng tao na tumatahan sa Jerusalem? Sinasabi ko sa inyo, Hindi: ngunit, malibang kayo ay magsisi, kayong lahat ay mangamamatay din” (Lucas 13:2-5).

“Sinasabi ko sa inyo, na gayon din ang kagalakan sa langit dahil sa isang makasalanang nagsisi , higit pa sa siyamnapu't siyam na matuwid na tao, na hindi nangangailangan ng pagsisisi. ... Gayundin naman, sinasabi ko sa inyo, may kagalakan sa harapan ng mga anghel ng Diyos dahil sa isang makasalanang nagsisi ” (Lucas 15:7, 10).

“At sinabi sa kanila, Ganito ang nasusulat, at ganito ang nararapat na si Kristo ay magdusa, at mabuhay mula sa mga patay sa ikatlong araw: At na ang pagsisisi at kapatawaran ng mga kasalanan ay ipangaral sa kaniyang pangalan sa lahat ng mga bansa, magsisimula sa Jerusalem. At kayo ay mga saksi sa mga bagay na ito” (Lucas 24:46-48).

Ang layunin ni Kristo sa pakikitungo sa mga tao ay hindi lamang akayin sila sa panalangin ng isang makasalanang, ngunit dalhin sila sa pagsisisi at tunay na kaligtasan. Inilarawan niya ang kaligtasan sa mga tuntunin ng pagdating sa pagsisisi.

Ang pagsisisi ay ipinangaral ng mga Disipolo ni Kristo

“At sila'y nagsialis, at nangaral na ang mga tao ay mangagsisi” (Marcos 6:12).

Ang pagsisisi ay ipinangaral ni Pedro

“At sinabi sa kanila ni Pedro, Mangagsisi kayo, at mangagbautismo ang bawa't isa sa inyo sa pangalan ni Jesus Kristo sa ikapagpapatawad ng mga kasalanan, at inyong tatanggapin ang kaloob na Espiritu Santo” (Mga Gawa 2:38).

“Kaya nga, mangagsisi kayo, at mangagbalik-loob, upang ang inyong mga kasalanan ay mapawi, pagka ang mga panahon ng kaginhawahan ay darating mula sa harapan ng Panginoon” (Mga Gawa 3:19).

“Siya ay itinaas ng Diyos ng kanyang kanang kamay upang maging Prinsipe at Tagapagligtas , upang magbigay ng pagsisisi sa Israel, at kapatawaran ng mga kasalanan” (Mga Gawa 5:31).

“Pagsisihan mo nga ang iyong kasamaan, at manalangin ka sa Dios, baka mapatawad ka sa pag-iisip ng iyong puso. Sapagkat natatalastas ko na ikaw ay nasa apdo ng kapaitan, at nasa tali ng kasamaan” (Mga Gawa 8:22-23).

Ang pagsisisi ay ipinangaral ni Pablo

“At ang mga panahon ng kamangmangan ay kinindatan ng Dios; ngunit ngayon ay nag-uutos sa lahat ng tao saanman na magsisi” (Mga Gawa 17:30).

“At kung paanong wala akong ipinagkait na anomang bagay na kapaki-pakinabang sa inyo, kundi ipinakita ko sa inyo, at tinuruan kayo sa madla, at sa bahay-bahay, na pinatotohanan kapuwa sa mga Judio, at gayon din sa mga Griego, ang pagsisisi sa Dios, at ang pananampalataya sa ating Panginoong Jesus Kristo” (Mga Gawa 20:20-21).

“Datapuwa't ipinakilala muna sa mga taga Damasco, at sa Jerusalem, at sa lahat ng mga hangganan ng Judea, at pagkatapos ay sa mga Gentil, na sila'y mangagsisi at mangagbalik-loob sa Dios, at gumawa ng mga gawang nararapat sa pagsisisi” (Mga Gawa 26:20).

Sinasabi ng Bibliya na ang Diyos ay “mapagpahinuhod sa atin, na hindi ibig na sinoman ay mapahamak, kundi ang lahat ay magsipagsisi” (2 Pedro 3:9). Walang halimbawa sa Bibliya ng mga taong naligtas na hindi nagpakita ng pagbabago sa kanilang buhay. Si Apostol Pablo, sa pagbabalik-tanaw sa kanyang ministryo sa harap ni Haring Agripa, ay binanggit na naglibot siya sa pangangaral sa mga Judio at Gentil “na sila ay dapat magsisi at magbalik-loob sa Diyos, at gumawa ng mga gawang nararapat sa pagsisisi” (Mga Gawa 26:20). Ito mismo ang mensahe na dapat nating ipangaral ngayon.

ANG PAGSISISI SA BIBLIYA AY HINDI

PAGSISISI AY HINDI LAMANG REFORMASYON NG TAO

Ang mga lalaki ay may kakayahang baguhin ang kanilang sariling buhay sa ilang kahulugan. Karaniwan na para sa mga lalaking nasangkot sa gulo ang namulat sa kanilang katinuan at baguhin ang kanilang mga paraan. Ang mga lasenggo ay tumigil sa pag-inom; ang mga pambubugbog ng asawa ay tumigil na sa kanilang karahasan; naging tapat na mamamayan ang mga magnanakaw; ang mga patutot ay tumalikod mula sa isang buhay na walang kabuluhan. Ito mismo ay hindi biblikal na pagsisisi.

Una sa lahat, ang repormasyon ay nakasentro sa tao at nakasentro sa mundong ito; samantalang ang pagsisisi ay nakasentro sa Diyos at nakasentro sa kawalang-hanggan. Ang taong nagre-reporma lamang ay nakatutok sa mga taong nasaktan niya at sa mga kahihinatnan ng kanyang mga aksyon sa kanyang kasalukuyang buhay. Ang ebanghelyo, sa kabilang banda, ay humihiling ng “pagsisi sa Diyos...” (Mga Gawa 20:21). Ang pagsisisi ng Alibughang Anak ay ipinakita sa pamamagitan ng kanyang pagbabago ng saloobin sa Diyos gayundin sa kanyang ama. “Ako ay babangon at paroroon sa aking ama, at sasabihin ko sa kaniya, Ama, ako ay NAGKASALA SA LANGIT, at sa harap mo” (Lucas 15:18).

Higit pa rito, ang repormasyon ay nakasentro sa problema, samantalang ang pagsisisi ay nakasentro sa kasalanan. Ang taong nagreporma sa kanyang buhay ay tumitingin sa kanyang mga aksyon bilang mga problema at mga pagkakamali, ngunit hindi bilang masamang kasalanan laban sa isang banal na Diyos. Ang mga nagsisi, sa kabilang banda, ay umaamin na sila ay NAGKASALA sa Diyos. Hindi nila pinalalambing ang kanilang kasalanan. Ito ang dahilan kung bakit napakahalaga na ang mga tao ay maituro nang malinaw kung ano ang kasalanan mula sa Bibliya. Ang sabihin sa mga tao na sila ay nagkasala ay hindi sapat, dahil ang makasalanan ay hindi natural na iniisip ang kanyang sarili bilang tunay na masama. Aaminin niya na siya ay may mga pagkakamali, problema, kahinaan, kawalan ng pagpapahalaga sa sarili, atbp., ngunit hindi ito katulad ng pag-amin na siya ay isang masama at hindi nagawang makasalanan sa harap ng Diyos.

ANG PAGSISISI AY HINDI PAGPEPENITENSIYA

Maraming Katolikong Bibliya ang nagsasalin ng “pagsisisi” bilang “magpepenitensiya,” ayon sa Katolikong teolohiya na pinapalitan ang biblikal na pagsisisi ng isang tungkuling sakramento. Ang penitensiya ay isang Katolikong sakramento kung saan ang mga kasalanan na “nagawa pagkatapos ng binyag” ay pinawalang-sala ng pari sa pagkumpisal at mabuting gawa ng nagsisisi. Ang apat na bahagi ng penitensiya ay pagtatapat, pagsisisi, pagpapatawad, at kasiyahan. Ang kasiyahan ay tumutukoy sa iba't ibang tungkuling itinakda ng pari, tulad ng pagdarasal ng Rosaryo. Ang kasiyahan ay binibigyang-kahulugan ng awtoritatibong Addis at Arnold *Catholic Dictionary* bilang “isang pagbabayad ng temporal na kaparusahan dahil sa kasalanan sa pamamagitan ng mga gawang mabuti at parusa at ipinataw ng kompesor.”

Ito ay hindi biblikal na pagsisisi. Ang mga makasalanan ay hindi inutusang pumunta sa mga pari para sa kapatawaran. Hindi sila sinabihan na ipagtapat ang kanilang mga kasalanan sa isang pari o gumawa ng mabubuting gawa na may pag-asang mapatawad ang kanilang mga kasalanan. Ang lahat ng mga elemento ng Katolikong penitensiya ay hindi ayon sa Kasulatan.

ANG PAGSISISI AY HINDI LAMANG PAGSISISI SA MALING GAWA

Sinasabi sa atin ng Bibliya na ang mga tao ay maaaring magsisi sa kanilang mga ginawa nang hindi nagsasagawa ng tunay na pagsisisi tungo sa kaligtasan. Ito ay inilarawan bilang “kalungkutan ng mundo” sa 2 Cor. 7:10. May mga pangunahing halimbawa nito sa Luma at Bagong Tipan. Si Haring Saul ang pangunahing halimbawa sa Lumang Tipan. Ikinalulungkot niya na nahuli siya sa iba't ibang makasalang gawain, ngunit hindi siya nagpakita ng pagsisisi dahil hindi nagbago ang kanyang mga aksyon (1 Sam. 15:24; 24:17; 26:21). Si Judas ang nakakatakot na halimbawa sa Bagong Tipan ng isang taong nagsisi ngunit hindi nagsisi sa Diyos (Mat. 27:3-4). Tulad ng

repormasyon, ang pagsisisi ay nakasentro sa tao sa halip na nakasentro sa Diyos. Ang mga nagsisisi ay nagbabago ng kanilang isip tungkol sa kanilang kaugnayan sa Diyos at ito ay nagbubunga ng pagbabago sa paraan ng kanilang pamumuhay. Pinagsisihan ni Judas ang kanyang mga ginawa, ngunit hindi siya bumaling sa Diyos.

ANG PAGSISISI AY HINDI LAMANG PAGKILALA NG KASALANAN

Ang pagsisisi ay hindi rin basta pagkilala sa kasalanan. Ginawa ito ni Paraon, ngunit hindi siya nagsisi sa Diyos at hindi nagbago ang kanyang mga aksyon (Exodo 9:27). Habang nagtatrabaho sa isang county jail ministry sa loob ng ilang taon, nakita ko ang maraming lalaki at babae na umamin na sila ay nagkasala, ngunit karamihan sa kanila ay hindi nagsisi sa Diyos at pananampalataya sa Panginoong Jesus Kristo.

ANG PAGSISISI AY HINDI LAMANG PAGBABAGO MULA SA KAWALAN NG PANINIWALA tungo sa PANINIWALA

Ang pagsisisi sa Bibliya na ipinangaral ni Juan Bautista, ng Panginoong Jesus Kristo, at ng mga Apostol, ay nagsasangkot ng pagbabago ng isip TUNGO SA DIYOS AT KASALANAN. Pansinin ang sumusunod na buod ng mensahe ng ebanghelyo ni Pablo: “Datapuwa't ipinakilala muna sa mga taga Damasco, at sa Jerusalem, at sa lahat ng mga hangganan ng Judea, at saka sa mga Gentil, na sila'y mangagsisi at mangagbalik-loob sa Dios, at GUMAGAWA NG MGA GAWAIN PAGSISISI” (Mga Gawa 26:20). Ang mensahe ng ebanghelyo na ipinangaral ni Pedro noong araw ng Pentecostes at ni Pablo pagkatapos ng Pentecostes ay nangangailangan ng pagsisisi at tinukoy iyon bilang isang pagbabalik sa Diyos mula sa masasamang gawa. Ang pagsisisi sa Bibliya ay isang pagbabago ng isip sa Diyos at kasalanan na nagreresulta sa pagbabago ng buhay. Ang pagsasabi na ito ay walang kinalaman sa saloobin ng isa sa kasalanan ay ang pagtatapon sa 19 na siglo ng Kristiyanong pangangaral.

ANG PAGSISISI AY HINDI LAMANG PAGBABAGO NG ISIP NG ISA

Ang makasaysayang kahulugan ng pagsisisi, ayon sa pagkakapit nito sa kaligtasan, ay isang pagbabago ng isip sa Diyos at kasalanan na nagreresulta sa pagbabago ng buhay. Ang pagsisisi ay hindi pagtalikod sa lahat ng kasalanan sa diwa ng isang uri ng walang kasalanan na pagiging perpekto; ito ay pagbabago ng isip tungo sa kasalanan upang ang makasalanan ay hindi na nagnanais na lumakad sa paghihimagsik laban sa Diyos. Ang mga taga-Tesalonica ay tumalikod sa kasalanan ng idolatriya (1 Tes. 1:9). Iyan ay hindi nangangahulugan na inisip nila na ang kanilang mga gawa ay may bahagi sa kanilang kaligtasan. Ang katotohanan na hinihiling ng Diyos na tayo ay talikuran ang kasalanan ay hindi nangangahulugan na ang kaligtasan ay sa pamamagitan ng mga gawa. Alam natin na ang mga gawa ay *bunga ng* tunay na kaligtasan, hindi *ang dahilan nito*. Ang pagsisisi, na tinukoy bilang pagbabalik sa Diyos mula sa kasalanan, ay hindi isang gawang kaligtasan. Ito ay ang masunuring tugon ng makasalanan sa paniniwala ng Banal na Espiritu (Juan 16:8).

ANG PAGSISISI AY HINDI LAMANG KATULAD NG PANINIWALA

Kung ang pagsisisi at pananampalataya ay pareho, bakit ang Bibliya ay gumagawa ng isang malinaw na pagkakaiba sa pagitan nila? “Na pinatotohanan kapuwa sa mga Judio, at gayon din sa mga Griego, ng pagsisisi sa Dios, at pananampalataya sa ating Panginoong Jesus Kristo” (Mga Gawa 20:21). Sa katotohanan, ang pagsisisi at pananampalataya ay dalawang magkaibang mga aksyon kahit na sila ay malapit na konektado at hindi kinakailangang paghiwalayin sa oras. Ang pagsisisi ay ang pagkilala sa kasalanan at pagrerebelde ng isang tao laban sa Diyos at pagbabago ng isip tungkol sa pagkakasala laban sa Diyos. Ang pananampalataya ay pagtitiwala sa natapos na gawain ni Kristo para sa kapatawaran. Ang pagsisisi at pananampalataya ay ang dalawang aspeto ng pagtugon ng tao sa alok ng kaligtasan ng Diyos.

Kung ang pagsisisi at pananampalataya ay pareho, bakit ang lahat ng mangangaral sa Bagong Tipan ay nagpahayag ng pagsisisi? Maraming mga argumento ang ibinigay upang bigyang-katwiran ang hindi pangangaral ng pagsisisi, ngunit ang pangunahing linya ay ang mga mangangaral ng Bibliya ay nagpahayag ng pagsisisi. Kung ang pagsisisi ay lubusang nababalot sa paniniwala, bakit nangaral ang Panginoong Jesus Kristo “maliban na kayo ay magsisi, kayong lahat ay mamamatay sa gayon ding paraan” (Lucas 13:3)? Bakit ipinangaral ni Pedro, “Kaya nga, magsisi

kayo, at magbalik-loob” (Mga Gawa 3:19)? Bakit ipinangaral ni Pablo, “Ang Diyos ... ngayon ay nag-uutos sa lahat ng tao saanman na magsisi” (Mga Gawa 17:30)? O, “[ang mga tao] ay dapat magsisi at magbalik-loob sa Diyos, at gumawa ng mga gawang nararapat sa pagsisisi” (Mga Gawa 26:20)?

Kung iisa ang pagsisisi at pananampalataya, bakit sinabi ng Panginoong Jesus Kristo na ang pagsisisi ay bahagi ng Dakilang Utos? “At na ang pagsisisi at kapatawaran ng mga kasalanan ay ipangaral sa kaniyang pangalan sa lahat ng mga bansa, magsisimula sa Jerusalem” (Lucas 24:47). Ang sagot ay ang pagsisisi ay dapat ipangaral, at ang pananampalataya ay dapat ipangaral. Bagama't ang mga doktrinang ito ay malapit na konektado, hindi sila pareho. Kabilang sa biblikal na kaligtasan ang dalawa: “pagsisisi sa Dios, at pananampalataya sa ating Panginoong Jesus Kristo” (Mga Gawa 20:21). Iyan ang ipinangaral ng mga Apostol ng Panginoon, at sila lamang ang ating hindi nagkakamali na mga gabay. Ang mga nag-aangkin na ang pagsisisi ay hindi kailangang ipangaral o na ito ay eksaktong kapareho ng pananampalataya ay itinatangi ang payak na pagtuturo ng Salita ng Diyos.

MGA ILUSTRASYON NG PAGSISISI

- 1. Ang pagsisisi ay ang Alibughang Anak pagdating sa kanyang sarili, pagtatapat ng kanyang kasalanan laban sa Diyos at sa kanyang ama, at pag-uwi. “At nang siya'y magkaisip, ay kaniyang sinabi, Gaano karaming upahang alipin ng aking ama ang may sapat na tinapay at natitira, at ako'y namamatay sa gutom! Ako'y babangon at paroroon sa aking ama, at sasabihin ko sa kaniya, Ama, nagkasala ako laban sa langit, at sa harap mo, At hindi na ako karapatdapat na tawaging anak mo: gawin mo akong gaya ng isa sa iyong mga alilang upahan. At siya'y bumangon, at naparoon sa kaniyang ama. Ngunit nang siya ay nasa malayo pa, nakita siya ng kanyang ama, at nahabag, at tumakbo, at niyakap ang kanyang leeg, at hinalikan siya” (Lk. 15:17-20).*
- 2. Ang pagsisisi ay ang mga taga-Tesalonica na bumaling sa Diyos mula sa mga diyus-diyosan upang maglingkod sa buhay at tunay na Diyos. “Sapagka't sila rin ang nagpapakita sa amin kung anong paraan ng pagpasok namin sa inyo, at kung paano kayo bumaling sa Diyos mula sa mga diyus-diyosan upang maglingkod sa Diyos na buhay at tunay” (1 Tes. 1:9).*
- 3. Ang pagsisisi ay ang pagbabalik ni Zaccheus mula sa katiwalian tungo sa katuwiran. “At si Zaqueo ay tumayo, at nagsabi sa Panginoon; Narito, Panginoon, ang kalahati ng aking mga pag-aari ay ibinibigay ko sa dukha; at kung kumuha ako ng anoman sa kanino mang tao sa pamamagitan ng maling paratang, isasauli ko siya ng apat na ulit. At sinabi sa kaniya ni Jesus, Sa araw na ito ay dumating ang kaligtasan sa bahay na ito, sapagka't siya rin ay anak ni Abraham” (Lk. 19:8,9).*
- 4. Ang pagsisisi ay pagpapakumbaba ni Nabucodonosor sa harap ng Diyos. “Ngayon akong si Nabucodonosor ay pumupuri at nagpupuri at nagpaparangal sa Hari ng langit, na ang lahat na ang mga gawa ay katotohanan, at ang kaniyang mga daan ay kahatulan: at yaong nagsisilakad sa kapalaluan ay kaniyang maibababa” (Dan. 4:37).*
- 5. Ang pagsisisi ay ang Philippian Jailer na tumatakbo mula sa kanyang kasalanan hanggang kay Jesu-Kristo at naging mabait na katulong ng mga Kristiyano. “At kinuha niya sila sa oras ding iyon ng gabi, at hinugasan ang kanilang mga latay; at agad na binautismuhan, siya at ang lahat ng kanya. At nang sila'y maipasok na niya sa kaniyang bahay, ay inihain niya ang pagkain sa harap nila, at nagalak, na sumasampalataya sa Dios kasama ng kaniyang buong sangbahayan” (Mga Gawa 16:33-34).*
- 6. Ang pagsisisi ay ang mga Hudyo na tumatanggi kay Kristo noong Pentecostes na bumaling kay Kristo at sa Kanyang simbahan. “At sinabi sa kanila ni Pedro, Mangagsisi kayo, at magpabautismo ang bawa't isa sa inyo sa pangalan ni Jesus Kristo sa ikapagpapatawad ng mga kasalanan, at tatanggapin ninyo ang kaloob na Espiritu Santo. ... Nang magkagayo'y ang mga nagsitanggap ng kaniyang salita ay nangabautismuhan: at nang araw ding yaon ay nadagdag sa kanila ang may tatlong libong kaluluwa. At sila'y nagsipanatiling matibay sa aral ng mga apostol at sa pakikisama, at sa pagpuputolputol ng tinapay, at sa mga pananalangin” (Mga Gawa 2:38-42).*
- 7. Ang pagsisisi ay isang makasalanang nagtataas ng puting bandila ng pagsuko sa Diyos. Ang pagsisisi ay isang makasalanang na napopoot sa Diyos na ibinaba ang kanyang mga armas, itinaas ang puting bandila ng pagsuko, at nagpapasakop sa Isa na laban sa kanya noon sa paghihimagsik.*
- 8. Ang pagsisisi ay isang U-Turn. Ang pagsisisi ay kapag ang isang makasalanang ay patungo sa isang direksyon, na kung saan ay ang daan ng kasalanan at sariling kagustuhan, at siya ay huminto at tumalikod upang siya ay pupunta na ngayon sa daan ng Diyos. Ang kahulugang ito ng pagsisisi ay makikita sa Exodo 13:17: “Baka magsisi ang mga tao kapag nakakita sila ng digmaan, at bumalik sila sa Ehipto.” Ang pagsisisi ng mga Hudyo ay nangangahulugan na sila ay tumalikod sa pagsunod sa Diyos upang bumalik sa Ehipto. Ito ay kabaligtaran ng ginagawa ng isang makasalanang para sa kaligtasan, ngunit ito ay nagbibigay ng tamang kahulugan ng terminong pagsisisi.*

9. *Ang pagsisisi ay isang assassin na naglalagay ng kutsilyo.* “Ang kamay na nakahawak sa kutsilyo ng assassin ay dapat bumukas bago nito mahawakan ang regalang ibinibigay nito; at pagbubukas ng kamay na iyon, bagama't isang kilos, ay may dobleng aspeto at layunin. Ang pagtanggap sa regalo ay nagpapahiwatig ng isang pagtalikod sa krimen na ipinag-uutos ng puso, at ang regalo mismo ang gumawa ng pagbabago. Ang pananampalataya ay bukas na kamay, medyo sa kaloob; ang pagsisisi ay parehong kamay, medyo, hindi lamang sa kaloob kundi lalo na sa punyal na itinapon mula rito” (James Stewart, *Evangelism* , pp. 48,49).

10. *Ang pagsisisi ay ang magnanakaw na nagsauli ng ninakaw na ari-arian.* “Naniniwala ako na dapat nating itama kung ano ang magagawa nating tama. Paano kung ako ay tumutuloy sa isang grupo ng mga mangangaral at isa sa kanila ang nagnakaw ng aking pitaka habang ako ay natutulog? Kinabukasan ay lumapit siya sa akin at sinabi sa akin na siya ay labis na nagsisisi at humiling sa akin na patawarin siya. Natutuwa akong marinig na nagsisisi siya sa pagnanakaw ng aking pitaka, ngunit tiyak na gugustuhin at aasahan ko ang higit pa ryan mula sa isang nagsisising magnanakaw. Gusto kong ibalik ang wallet ko! Hindi ako naniniwalang talagang nagsisi siya maliban na lang kung ibabalik niya ang billfold ko. HINDI AKO NANINIWALA NA NAGSISISI KA HANGGANG SA MAGTAMA KA AT MAGSASABING, 'PANGINOON, IBA NA AKO ANG MABUBUHAY MULA NGAYON,' AT SA BIYAYA NG DIYOS IKAW AY MABUBUHAY NA IBA” (Lester Roloff , Repent or Perish) .

NAGLILIGTAS NA PANANAMPALATAYA

- Gaya ng nakita natin sa unang aralin, ipinangaral ni Pablo ang pagsisisi sa Diyos at pananampalataya kay Jesu-Kristo. Ang makasalanang ay dapat magsisi sa Diyos, sapagkat ang Diyos ang kanyang sinaktan ng kanyang sariling kalooban at pagsuway. Ang makasalanang ay dapat maglagay ng kanyang pananampalataya kay Hesus, dahil Siya ay namatay para sa ating mga kasalanan.

Isaalang-alang ang tatlong mahahalagang tanong tungkol sa nagliligtas na pananampalataya:

ANO ANG NAGLILIGTAS NA PANANAMPALATAYA?

- Mahalagang maunawaan na ang pananampalatayang nagliligtas ay hindi lamang paniniwala sa ilang makasaysayang katotohanan gamit ang isip ng isang tao. Halimbawa, naniniwala kami na si George Washington ang unang presidente ng Estados Unidos at pinamunuan ni Hitler ang Germany noong World War II at si Mahatma Gandhi ay nanirahan sa India. Ngunit ang gayong mga paniniwala ay hindi nagbabago sa buhay ng mga naniniwala. Gayundin, maraming tao ang naniniwala na si Jesus Kristo ay nabuhay noong unang panahon at na Siya ay gumawa ng maraming kamangha-manghang bagay, ngunit ang paniniwalang ito ay hindi nagbabago sa kanilang buhay. Ang pananampalatayang nagliligtas ay iba dito.

Ang pananampalatayang nagliligtas ay isang hindi nahahati na pananampalataya .

Sinasabi ng Bibliya na si Jesus ang tanging Panginoon at Tagapagligtas . Tingnan ang Juan 14:6; Gawa 4:12. Upang maligtas kailangan kong maniwala na si Jesu-Kristo LAMANG ang Panginoon at Tagapagligtas , tulad ng sinasabi ng Bibliya. Ang ilang mga tao ay nagsisikap na idagdag si Jesus sa kanilang iba pang mga diyos. Nais nilang maniwala kay Hesus habang naniniwala rin sa ibang mga panginoon. Walang maliligtas sa ganitong paraan.

Ang pananampalatayang nagliligtas ay isang pananampalatayang nagtitiwala.

Ang salitang "maniwala" sa Bibliya ay nangangahulugang magtiwala, umasa, ipagkatiwala ang sarili. Upang maligtas ang isang tao ay dapat na lubos na magtiwala sa kanyang kaluluwa at walang hanggang tadhana sa Panginoong Hesus. Dapat siyang umasa kay Jesus at kay Jesus lamang upang patawarin ang kanyang kasalanan at gawin siyang matuwid sa Diyos at dalhin siya sa langit.

Ang pagtitiwala kay Jesus ay tulad ng pagtitiwala sa isang bangka na dadalhin ako sa isang lawa. Hindi sapat ang pagtingin sa bangka at paghanga dito. Kailangan mo talagang sumakay sa bangka at magtiwala na dadalhin ka nang ligtas sa kabilang panig. Nagtiwala ka ba kay Hesus na mag-aalis ng iyong kasalanan? Ang ilang mga tao ay nagsasabi na sila ay naniniwala kay Jesus, ngunit sila ay patuloy na dumaaan sa kanilang mga lumang relihiyosong ritwal. Ito ay nagpapatunay na hindi sila tunay na nagtitiwala kay Hesus. Kapag nagtitiwala tayo kay Hesus, napagtanto natin na hindi natin kailangan ang anumang walang kabuluhang ritwal ng relihiyon para sa kaligtasan.

Ang pananampalatayang nagliligtas ay isang kumbinsido na pananampalataya.

Upang maligtas kailangan kong lubos na kumbinsido na si Jesus ay Panginoon at Tagapagligtas at na tutuparin Niya ang Kanyang mga pangako sa akin. Ang tunay na kaligtasan ay isang alam na kaligtasan. Ito ang uri ng pananampalataya na taglay ng unang mga alagad ni Jesus. Tingnan ang patotoo ni Pedro sa Juan 6:66-69. Ito ang patotoo ng isang taong tunay na naligtas. Makatitiyak tayo dahil sa mga pangako ng Diyos (1 Juan 5:11-13). Kabaligtaran nito ang “pananampalataya” ng mga nagsasabing sila ay “umaasa” na sila ay maliligtas, ibig sabihin ay hindi sila sigurado. Minsan ay nakilala ko ang isang Nepali na nagsabing mayroon siyang 99% na pananampalataya kay Hesus. Hindi sapat yun!

Ang pananampalatayang nagliligtas ay isang walang halong pananampalataya.

Ang pananampalatayang nagliligtas ay hindi maaaring ihalo sa mga gawa ng tao. Tingnan ang Roma 3:24; 4:4-5; 6:23; 11:6; Efeso 2:8-9. Ang isang tao ay dapat tumanggap ng kaligtasan ni Kristo bilang isang libreng regalo, hindi bilang isang gantimpala para sa mabubuting gawa. Ang regalo ay isang bagay na binibili ng ibang tao at pagkatapos ay malayang ibibigay sa akin. Kung susubukan kong magbayad ng kahit ano, hindi na ito regalo. Si Hesus ang siyang bumili ng ating kaligtasan sa malaking halaga ng Kanyang kamatayan at dugo. Tinatamasa mo ba ang libreng pagliligtas ng Diyos kay Jesu-Kristo ngayon, o sinusubukan mo pa ring gumawa ng isang bagay upang matamo ang iyong kaligtasan?

Ang pananampalatayang nagliligtas ay isang pananampalataya sa pagtanggap.

Ang pananampalatayang nagliligtas ay tumatanggap kay Hesus bilang Panginoon at Tagapagligtas . Ang pananampalatayang nagliligtas ay hindi lamang naniniwala kay Jesus bilang isang makasaysayang tao; ito ay tumatawag sa Kanya at humihingi sa Kanya ng kaligtasan. Tingnan ang Mateo 11:28-29; Juan 1:11-12; at Roma 10:13. Ang kaligtasan ay isang personal na kaugnayan kay Kristo.

ANO ANG LUGAR NG MGA TRABAHO SA BUHAY KRISTIYANO?

Ang paniniwala ba kay Kristo ay nangangahulugan na hindi ko kailangang gumawa ng anumang gawain sa buhay Kristiyano? Ano ang lugar ng mga gawa?

Muli nating titingnan ang Efeso 2:8-9, ngunit sa pagkakataong ito ay susuriin din natin ang bersikulo 10.

Nais ng Diyos na mamuhay tayo ng masunurin, banal, ngunit ito ay pagkatapos ng kaligtasan. Ang mabubuting gawa ay ang produkto at bunga ng kaligtasan, hindi ang paraan ng kaligtasan. Ang mabubuting gawa ay ginawa sa mananampalataya sa pamamagitan ng Banal na Espiritu.

Sa sulat ng Efeso, mayroong halos 90 utos na dapat sundin ng mananampalataya. Kabilang dito ang pagiging mapagpakumbaba (Efe. 4:1), mahabang pagtitiis (Efe. 4:1), pag-alis ng kasinungalingan (Efe. 4:25), pag-aalis ng galit (Efe. 4:26), hindi pagnanakaw (Efe. 4: 28), hindi nagsasalita ng anumang masamang bagay (Efe. 4:29), pagiging mabait (Efe. 4:32), pagpapatawad (Efe. 4:32), pag-alis ng pakikiapid at karumihan (Efe. 5:3), pagkakaroon ng walang pakikisama sa mga gawa ng kadiliman (Efe. 5:11), pagtubos sa panahon (Efe. 5:16), pag-unawa sa kalooban ng Diyos (Efe. 5:17), hindi paglalasing (Efe. 5:18), pagiging puno ng ang Banal na Espiritu (Eph. 5:18), ang mga asawang babae ay nagpapasakop sa kanilang mga asawa (Eph. 5:22), ang mga asawang lalaki ay nagmamahal sa kanilang mga asawa (Eph. 5:25), ang mga anak na sumusunod sa kanilang mga magulang (Eph. 6:1-3), sinasanay ng mga ama ang kanilang mga anak at hindi pinupukaw sila sa galit (Efe. 6:4), ang mga alipin ay masunurin sa kanilang mga panginoon (Efe. 6:5), at ang mga panginoon ay nakikitungo sa kanilang mga alipin nang makatarungan (Efe. 6:9).

Ito ang ilan sa mga gawain na nais ng Diyos na sundin ng mananampalataya, ngunit hindi natin magagawa ang mga bagay na ito hangga't hindi tayo naliligtas. Dapat tayong makipagkasundo sa Diyos sa pamamagitan ni Hesus, mapatawad sa ating mga kasalanan, at manahan kasama ng Espiritu Santo. Sa gayon lamang natin mapaglilingkuran ang Diyos nang katanggap-tanggap.

ANG KALIGTASAN BA AY ISANG RELIHIYONG PROSESO?

Ang isang popular na maling pananampalataya ngayon ay ang pagtuturo na ang kaligtasan ay isang proseso, ngunit sinasabi ng Bibliya na ito ay isang mahimalang karanasan sa pagbabagong loob. Ito ang itinuro ni Jesus. Tingnan ang Mateo 18:3 at Juan 3:3.

Ang pagbabagong bagong kapanganakan ay hindi isang mahabang proseso; ito ay isang supernatural, pagbabago ng buhay na kaganapan! At ito ay nangyayari kapag ang makasalan ay nagsisi sa kanyang kasalanan at naglagay ng kanyang pananampalataya kay Hesus bilang kanyang tanging Tagapagligtas .

Ang pagdating sa pagsisisi at pananampalataya ay maaaring isang proseso, ngunit ang kaligtasan mismo ay isang pagsilang at isang karanasan sa pagbabagong-loob.

Ito ang nakikita natin sa Bibliya. Ang mga naligtas sa aklat ng Mga Gawa ay naligtas sa mismong araw na kanilang tinanggap si Kristo. Kabilang dito ang mga Hudyo na naniwala sa Araw ng Pentecostes (Mga Gawa 2:41), ang bating na taga-Etiopia (Mga Gawa 8:36-39), si Cornelio at ang kanyang sambahayan (Mga Gawa 10:44-48), si Lydia (Mga Gawa 16:14-15), at ang bantay sa bilanguan sa Filipos at ang kanyang sambahayan (Mga Gawa 16:30-34).